

35. (Løbe-Nr. 142; **Sukker.**)
 Skrivelse af 30. Januar 1872 til Udvalgets Formand fra H^rr. P. Puggaard & Co.
 for det Kiøbenhavnste Skibsrederi.

Paa given Anledning skulle vi tillade os at oplyse, at vor Bedrift omfatter Skibsrederi med 9 Skibe samt Driften af Phønix samt Helsingørsgadens Sukkerraffinaderier.

Selskabets Kapital er 1,625,000 Rbd., fordelt paa 125 Andele, hver paa 13,000 Rbd.

I de 6 Aar, vi have arbejdet, er der i Renter og Udbytte tilsammen fordelt:

1866	for hver Andel	520 Rbd.	„	Mt.
1867	— — —	520	—	„ —
1868	— — —	600	—	„ —
1869	— — —	947	—	„ —
1870	— — —	1,657	—	3 —
1871	— — —	1,040	—	„ —
		<hr/>		
		5,284 Rbd.	3	Mt.

Gennemsnit altsaa aarlig 880 Rbd. 72 $\frac{1}{2}$ = ca. 6 $\frac{3}{4}$ pCt.

Det Kvantum Sukker, som aarlig indføres af os, er omtrent 22 Millioner Pund, hvoraf Størstedelen føres hertil i danske Skibe, da vi dels benytte vore egne Skibe, dels altid foretrække danske fremfor andre Nationers Skibe.

I de to Raffinaderier ere 250 Arbejdere beskæftigede, paa de 9 Skibe 150 Søfolk; naar Hensyn tages til, at omtrent $\frac{1}{3}$ af disse haade Arbejdere og Søfolk er gift og har Familie, antages, at omtrent 1000 Mennesker ere afhængige af vor Virksomhed.

De af begge Raffinaderier udbetalte Beløb til Føttelsen, Gager, Haandværkerregninger etc. etc. udgjøre aarlig 308,000 Rbd.
 Haandværkerregninger, Proviant og Hyre for de 9 Skibe beløbe aarlig 170,000 —
 se Kommissions-Betænkning af 9de Marts 1871, Side 29.

De tydske Sukkerraffinaderier nyde ved Udsørsel en Præmie af $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ p. Pbd., se Kommissions-Betænkning Side 23.

Den af Finansministeren foreslaaede Told af 6 $\frac{1}{5}$ p. Pbd. for Position 142 giver Raffinaderierne en Beskyttelse af $\frac{3}{4}$ p. Pbd., se Betænkningen Side 24; nedsattes Indsørselstolden fra 6 $\frac{1}{5}$ til 5 $\frac{1}{2}$, bliver der aldeles ingen Beskyttelse tilbage for den danske Fabrikant, og da vore sydlige Naboer nyde Præmie, er det tydeligt, at vi i saa Fald maa neblægge Fabrikkerne, da Konkurrence under slige Forhold vilde være umulig.

Det vilde gjøre os ondt at skulle standse en, som vi tro, for Landet gavnlig Virksomhed; mest vil det dog smerte os for de mange Menneskers Skyld, som paa forskjellig Maade have knyttet sig til os og erhverve deres Livsophold ved at arbejde for os.

36. (Løbe-Nr. 156—158; **Tobak.**)

Skrivelse af 21. November 1871 fra 19 tydske Tobakfabrikanter til et Medlem af Udvalget imod den foreslaaede Ophævelse af Kreditoplagsretten for Stille.

— — Løsforslaget motiverer denne Bestemmelse ved, at der kunde tilfælde Statskassen Tab i det Tilfælde, at Bladene bleve pillede af Stikken, og den tilbageblevne Stilk forevistes som Kreditoplagsgods, i hvilket Statskassen ikke havde den Garanti som i Bladet med Stilk.